

ΕΤΟΣ 62ov

29 'Ιουτίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3187)

Η ΜΑΚΑΡΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ

Στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ὁ Κύριος ὑποβάλλει ἓνα ἐρώτημα στοὺς μαθητὲς του σχετικά μὲ τὸ τί αὐτοὶ ἀκοῦνε νὰ λένε γι' Αὐτόν οἱ ἄνθρωποι. Οἱ ἀπαντήσεις πού λαμβάνει εἶναι ποικίλες. Λέγεται πὼς εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, τοῦ ἀπαντοῦν, ἄλλοι τὸν περνοῦν γιὰ τὸν Ἱερεμία, ἄλλοι γιὰ τὸν Ἡλία· πάντως θεωρεῖται προφητικό ἀνάστημα. Ὁ Χριστὸς παρακάμπτει τίς ἀπαντήσεις καὶ ζητάει εὐθέως ἀπὸ τοὺς μαθητὲς νὰ τοῦ ποῦν τὴ δική τους ἀποψη.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ ἀποστόλου Πέτρου

Τὴ μοναδική ἀπάντηση λαμβάνει ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Πέτρο, ὁ ὁποῖος τοῦ λέει ὅτι εἶναι «ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος». Ὁ Χριστὸς τὸν μακαρίζει. Τοῦ λέει πὼς τὰ λόγια τὰ ὁποῖα μόλις εἶπε πρὶν ἀπὸ λίγο δὲν εἶναι δικά του, οὔτε τοῦ τὰ ἀποκάλυψε κάποιος ἄλλος ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἀποτελοῦν ἀποκάλυψη τοῦ Πατέρα του στὸν ἴδιο τὸν Πέτρο. Μὲ αὐτὴ τὴν ἀποκάλυψη ὁ Πέτρος ἀναγνωρίζει στὸ πρόσωπο τοῦ Διδασκάλου του τὸν σαρκωθέντα Υἱὸ καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ. Τὴ στιγμή αὐτὴ ὁ λογισμὸς τοῦ Πέτρου δὲν ἀποτελεῖ μίᾶ κοινὴ, ἔστω πολὺ φιλοσοφημένη σκέψη, ἀλλὰ ἐπικυρώνεται ἀπὸ θεϊκὴ «σφραγίδα». Χαρακτηρίζεται ἀποκάλυψη τοῦ Πατέρα, δηλαδή ὑψιστὴ πνευματικὴ ἐμπειρία καὶ ἀσφαλῶς πηγὴ μακαριότητος γιὰ τὸν κορυφαῖο τοῦ χοροῦ τῶν ἀποστόλων. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐδῶ γίνεται σκευὸς ἐκλογῆς καὶ δοχεῖο θεῶν ἐλλήλμψεων.

Τὸ χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων πού δέχονται τέτοιου εἴδους ἀποκαλύψεις εἶναι ἡ ἀκλόνητη πίστη· ἐκείνη πού μπορεῖ ἀκόμη καὶ «ὄρη μεθιστάνειν», πίστη χωρὶς δισταγμούς. Στὴν ἐπιβεβαίωση τοῦ Κυρίου γιὰ τὸν ἔγκυρο καὶ εὐλογημένο χαρακτῆρα τῆς ὁμολογίας τοῦ Πέτρου, ἔρχεται καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ὡς «πέτρας» καὶ μάλιστα ἡ διαβεβαίωση τοῦ ἴδιου τοῦ Κυρίου ὅτι πάνω σὲ αὐτὴ τὴν «πέτρα» θὰ οἰκοδομήσει τὴν Ἐκκλησία του καὶ ὁ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιστ' 13-19))

Ἡ ὁμολογία τοῦ Πέτρου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων Βάρο Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

θάνατος δὲν θά τὴν κυριεύσει, ἐφόσον ἔχει ἓνα τέτοιο θεμέλιο λίθο.

Ἡ πίστη εἶναι χάρη Θεοῦ

Ἡ πίστη εἶναι χάρη Θεοῦ, πού πληροφορεῖ τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι πειθῶ, ἡ ὁποία ικανοποιεῖ τὴ διάνοια. Ἀναβλύζει μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά, καὶ τὴν πληροφορεῖ γιὰ πράγματα πού δὲν βλέπει, ὥστόσο τὰ ἐλέγχει καὶ τὰ ἐλπίζει ὡς βέβαια, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἄλλος μεγάλος συνορτάζων ἀπόστολος, ὁ πεπαιδευμένος Παῦλος.

Περιορισμένης μορφώσεως σὲ σχέση μὲ τὸν Παῦλο ὁ Πέτρος, αὐτὸ ὅμως δὲν τοὺς ἐμποδίζει νὰ συναντιῶνται μὲ ἀγαλλίαση μέσα στό Φῶς τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ, τὸ ἐράσμιο Φῶς τῆς πίστεως στό ἴδιο Πρόσωπο, αὐτὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ μακαριότητα δὲν λείπουν οὔτε ἀγράμματοι καὶ μεταννημένοι πόρνοι, οὔτε πεπαιδευμένοι καὶ σοφοί. Πολλὰ τὰ παραδείγματα πού ἔχει στὴ διάθεσή μας ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία.

Ἀπέναντι στὸν Χριστό

Ἀπέναντι στὸν Χριστό, οἱ μὲν ἀπλοὶ καὶ ἀνευληθεῖς ἀρνήθηκαν τὸν κακὸν αὐτὸ καὶ γέμισαν μὲ ἄδολη πίστη, στηρικτικὴ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, οἱ δὲ πεπαιδευμένοι καὶ ὀξύνοες ἀρνήθηκαν τὴν ὑπερηφάνεια, πού τοὺς ἐσπρωχνε σὲ διάφορους γκρεμούς καὶ ὀπλιστῆκαν μὲ δυνατὴ πίστη καὶ ἀπολογητικὸ χάρισμα πού ἀνθισε πάνω στὴ γρηγορούσα, προικισμένη, ἀλλὰ μεταννημένη διάνοιά τους, ὥστε νὰ θεωροῦν τίς μέχρι τὴ στιγμὴ τῆς Ἀποκάλυψης τοῦ Χριστοῦ στὴ ζωὴ τους γνώσεις καὶ τὰ διανοητικὰ προσόντα τους σάν κάτι τὸ ἀσήμαντο. Μάρτυρας σὲ αὐτὸ ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ πάλη, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε σοφὸς δάσκαλος τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ πού μπροστὰ στό πέλαγος τῶν θείων ἀποκαλύψεων καὶ τῆς ἐν Χριστῷ μακαριότητος θεωρεῖ ὅλο αὐτὸ τὸν θε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππου, ἐρωτοῦσε τοὺς μαθητάς του, «Ποίος, λέγουν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;». Αὐτοὶ δὲ ἀπήντησαν, «Μερικοὶ λέγουν ὅτι εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἄλλοι ὁ Ἡλίας, καὶ ἄλλοι ὁ Ἰερεμίας ἢ ἓνας ἀπὸ τοὺς προφῆτας». Λέγει εἰς αὐτούς, «Σεῖς, ποίος λέτε ὅτι εἶμαι;». Ὁ Σίμων Πέτρος ἀπεκρίθη, «Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Μακάριος εἶσαι, Σίμων υἱέ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι ἄνθρωπος δέν σου τό ἀπεκάλυψε αὐτό, ἀλλ' ὁ Πατέρας μου ὁ οὐράνιος. Καί ἐγὼ σου λέγω, Σὺ εἶσαι Πέτρος καὶ ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν αὐτὴν θά οἰκοδομήσω τὴν ἐκκλησίαν μου καὶ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου δέν θά τὴν καταβάλουν. Καὶ θά σου δώσω τὰ κλειδιά τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ὅ,τι δέσῃς εἰς τὴν γῆν, θά εἶναι δεμένο εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Καὶ ὅ,τι λύσῃς εἰς τὴν γῆν, θά εἶναι λυμένο εἰς τοὺς οὐρανοὺς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ωρητικό ἐξοπλισμό σάν κάτι τό εὐτελής: «...ἀλλ' ἄτινα ἦν μοι κέρδη ταῦτα... ἡγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστόν κερδίσω» (Φιλ. 3,8).

Δέν εἶναι ἐπομένως ἡ συστηματικὰ δομημένη καὶ «ραφιναρισμένη» σκέψη ἐκείνη πού θά ἐλκύσει τό ἄγγιγμα τοῦ Θεοῦ καὶ θά ὀδηγήσει τόν ἄνθρωπο στή θεία μακαριότητα, ἀλλήλῃ ἢ ἀπλή καὶ ἄδοξη καρδιά πού ἀναβλῆζει διάθεση καὶ ἐκζήτηση τοῦ θείου ἐλέους καὶ τῆς θείας συγκατάβασης. Ἡ ταπείνωση καὶ ἡ ὁμολογία τῶν ἀδυναμιῶν μας ἐλκεῖ τό ἔλκος τοῦ Θεοῦ, συντρίβει τὴν καρδιά, καὶ κάμπτει τὴ θεία εὐσπλαχνία. Ἡ ἔπαρση τοῦ νοῦ ἐμποδίζει τὴν ἐπέμβαση τοῦ θείου ἐλέους καὶ τὴν ἐμφάνιση τῆς θείας Παρουσίας στή ζωὴ μας. Παραμένουμε τραγικά ἐγκλιωβισμένοι στόν ἑαυτό μας καὶ τὰ θελήματά του. Ὅποιος τελικὰ δέν κάνει ὑπακοή στό Χριστό, θά ὑπακούσει στά πάθη του καὶ τίς ἀδυναμίες του.

Τὴ δύναμή του ὁ Χριστός κατὰ τῶν παθῶν καὶ τῶν δαιμόνων, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τὴν ἔχει ἀποθησαυρίσει μέσα στήν ἀγία του Ἐκκλησία. Αὐτὴ εἶναι τό σῶμα του, Ἐκεῖνος εἶναι ἡ κεφαλὴ της. Ζώντας ἐκκλησιαστικά ὁ ἄνθρωπος ἐξημερώνεται, ἐλκεῖ τὴ θεία δόξα καὶ πληροῦται ἄδοξης πίστεως καὶ μακαριότητας.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα
τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

29 Ιουνίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Πέτρου († 64) καί Παύλου († 67) τῶν πανευφήμων καί πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.
Ἦχος: β' – Ἑωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. ια' 21 - ιβ' 9 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ια' 13-19.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Ἰουλίου, Δ' Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. σ' 18-23 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. η' 5-13.

Ἀπό τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΠ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ, Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΕΓΟΝΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

30-70 μ.Χ.

(Α' ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 696)

Ὁμότιμος Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρῆστος Βούλγαρης, μέ τή μακρά ἐπιστημονική ἐνασχόλησή του κατά τό παρελθόν μέ διάφορες πτυχές τοῦ θέματος, διαπραγματεύεται τή μελέτη τῆς ζωῆς καί τῆς δράσης τῆς ἀρχεγόνου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἔργο ἄκρως δυσχερές καί ἐπίπονο.

Ἡ διαπραγμάτευση τοῦ θέματος περιλαμβάνει εἰσαγωγή καί τρία μέρη. Στήν Εἰσαγωγή καταγράφονται ἡ ἔκταση καί τά ὄρια τῆς ἀποστολικῆς ἐποχῆς καί οἱ ἀπαρχές, δηλ. τό θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ Ἐκκλησία. Τό Α' μέρος ἐστιάζει στήν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἀπό τήν Πεντηκοστή μέχρι τήν Ἀποστολική Σύνοδο.

Στό Β' μέρος καταγράφεται ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας στόν Ἑλληνορωμαϊκό κόσμο, ἀπό τή Β' Ἀποστολική Περιοδεία τοῦ Παύλου μέχρι τόν Ἰουδαϊκό Πόλεμο καί τήν καταστροφή τῶν Ἱεροσολύμων.

Καί τό τελευταῖο μέρος ἀναφέρεται στή διοίκηση καί τήν ὀργάνωση τῆς Ἐκκλησίας, ὀλοκληρούμενο μέ τή λατρεία τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΠΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύναξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΠΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
